

cionari que vivim.

La iniciativa individual és imprescindible en les assemblees sindicals, per què de la diversitat de pensament en surti la unitat d'acció. Però aquesta iniciativa, erigida en dogma en uns moments com els presents, en què per a guanyar la guerra i consolidar el nou ordre revolucionari cal l'esforç col·lectiu, és absolutament perniciosa, ja que allunya més que no pas possibilita l'estabilització d'aquest ordre.

Una revolució no pot tenir caràcter dogmàtic tancat. Cal que tots tinguem en compte els factors que poden impossibilitar l'aplicació de procediments de tipus maximalista que podrien portar-nos a un fracàs definitiu.

Les realitats estan per damunt de les belles elucubracions del pensament. Aquesta realitat punyent ens imposa una conducta assenyada que possibiliti la veritable unitat sindical.

Sobre quines bases s'hauria d'establir aquesta unitat?. La resposta no ens pertoca fer-la nosaltres. Són els companys de les dues centrals sindicals els qui tenen el deure en aquests moments greus i gloriosos alhora de dur a terme aquesta tasca transcendental, que és, no ho dubtem, garantia de victòria.

Ja hem dit abans que si uníem la nostra modesta veu a la dels germans que propugnen per la unitat sindical, era perquè no podíem negligir la importància que té aquest fet. Ara bé; el dur-ho a terme ja ho hem dit també, pertoca a tots els treballadors. Que no es cregués que pel fet de parlar els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya d'aquest transcendental problema; pretenem dictar normes a ningú. Però si que hem cregut que també teníem que dir-hi quelcom perquè a tots ens afecta per igual i perquè, repetim-ho, és per a tots, garantia de victòria. Hem de mancomunar l'actuació de totes les forces antifeixistes sota el signe de la lleialtat en la finalitat i la conducta; Hem d'acabar amb la raó de la força, ante-positant-hi la força de la raó. Hem de cercar tot allò que ens uneix per tal d'enrobar la nova organització econòmica, que al final de la lluita el nostre poble vulgui lliurement donar-se. Cal per tan per tot el que hem dit i per el molt que podríem afegir-hi, anar a la unitat sindical i per tan d'acció, de tots els treballadors, acabant d'una vegada per a sempre amb aquest confusionisme d'actuació i amb aquestes baralles entre germans, que minen de mica en mica, les bases de la gloriosa revolució.

Els moments són greus i gloriosos alhora. Pensem-hi companys."

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT

A les Joventuts d'Esquerra

Avui dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc una reunió dels Delegats de Joventuts dels Centres d'Esquerra, per a donar compte de les gestions fetes pels companys Verni i Garcia, prop del "Front de Joventuts" i, al "Congrés de Joventuts de París".

La reunió serà al local de la Federació, Rambla de Catalunya, 26, primer pis, sala 6 (Secció Premsa i Propaganda).